

gens oversendelse til retten overstiger 2 måneder. Endvidere er der foretaget indberetninger til statsadvokaterne for oktober kvartal 1994 og januar kvartal 1996 af politiets sagsbehandlingstid i alle voldssager, der er omfattet af ordningen med hurtig retsforfølgning. Der er endvidere iværksat en sådan indberetning for januar kvartal 1997.

Indberetningen af samtlige voldssager for januar kvartal 1996 viste, at ca. 44 pct. af sagerne blev fremsendt til retten tidligere end 30 dage efter anmeldelsen, ca. 29 pct. af sagerne blev fremsendt til retten, inden der var gået yderligere 30 dage fra anmeldelsen, mens 27 pct. af sagerne blev fremsendt til retten senere end 2 måneder efter anmeldelsen. Opgørelsen er dog behæftet med den lille usikkerhed, at tidsrummet for en af statsadvokaturene er beregnet med udgangspunkt i tidspunktet for identifikation af gerningsmanden.

For så vidt angår de sager, der blev fremsendt til retten senere end 2 måneder efter anmeldelsen, er det oplyst, at sagsbehandlingstiden bl.a. skyldtes vanskeligheder med identifikation af gerningsmanden, indhentelse af speciallægeerklæringer eller at tiltalte eller vidner har været bortrejst.

I forbindelse med voldspakken i 1994 blev målsætningen for behandlingstiden ved *domstolene* i voldssager angivet til 37 dage. Heraf udgør beramelsestiden 30 dage, mens der er afsat 7 dage til domsforhandling og domsafsigelse.

Denne målsætning blev fulgt op af en skrivelse af 25. maj 1994 fra dommerforeningen til samtlige byretsdommere, hvor bestyrelsen anbefalede, at de enkelte retter kontakter anklagemyndigheden bl.a. med henblik på en praktisk tilrettelæggelse af sagsbehandlingen.

For at kunne følge udviklingen i domstolenes sagsbehandlingstid udarbejdes der en særlig statistik over afgørelsestiden i de voldssager, hvor anklagemyndigheden har begæret sagen hurtigt berammet.

Statistikken for 1. halvår 1996 viser, at ca. 1/3 af alle sager er afgjort mindre end 30 dage efter, at retten har modtaget sagen. Ca. 70 pct. af sagerne er afgjort inden for 2 måneder. I de resterende sager – ca. 30 pct. – er sagsbehandlingstiden længere end 2 måneder. Det kan bl.a. skyldes, at tiltalte udebliver fra domsforhandlingen, eller at et vidne ikke kan møde p.g.a. sygdom eller lignende, således at sagen må omberammes.

For *strafafsoningen* af voldsdomme blev målsætningen i 1994 fastsat således, at afsoningen for dømte, som ikke er varetægtsfængslede, skal iværksættes senest 30 dage efter, at der foreligger fuldbyrdelsesordre.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har ved indberetningsordninger for fængsler og arresthuse undersøgt effekten af den nævnte målsætning. En undersøgelse fra maj-juli 1996 viser, at 58 pct. af de dømte blev indsat inden 30 dage fra datoen for dommens fuldbyrdelsesordre, mens der for 42 pct. gik længere tid. De væsentligste årsager til indsættelse senere end efter 30 dage er, at der er meddelt udsættelse/benådning, eller at den dømte er udeblevet.

Denne seneste undersøgelse viser dårligere resultater end undersøgelser fra juni – september 1994, oktober – december 1994 og januar – marts 1995, hvor henholdsvis 82 pct., 71 pct. og 62 pct. af de dømte blev indsat til afsoning inden 30 dage efter, at dommen kunne fuldbyrdes. Direktoratet for Kriminalforsorgen har på den baggrund i november 1996 i en cirkulæreskrivelse til kriminalforsorgens anstalter og arresthuse indskærpet de gældende administrative regler om hurtig afsoning af voldsdomme.

4.2. Nye initiativer vedrørende hurtig behandling af voldssager

Regeringen vil fastholde målsætningen fra voldspakken i 1994 om en hurtig behandling af voldssager og hurtig indsættelse til afsoning. Der skal derfor skabes et bedre grundlag for løbende at følge udviklingen på området.

For politiets og anklagemyndighedens vedkommende vil det ske ved, at indberetningsordningerne fra politiet til de regionale statsadvokater udbygges, således at rigsadvokaten kan udarbejde en mere detaljeret statistik over sagsbehandlingstiden, herunder over sagsbehandlingstiden i de enkelte politikredse.

For domstolenes vedkommende har Justitsministeriet iværksat en undersøgelse i 2 måneder ved 6 retter med henblik på at fastlægge årsagerne til, at sagsbehandlingstiden i en del sager er længere end målsætningerne fra 1994. Undersøgelsen vil bl.a. kunne belyse årsagerne til forsinkelser og vil give mulighed for, at der kan sættes målrettet ind over for de forhold, der har medført længere sagsbehandlingstid. Herudover vil den ovennævnte statistik fra 1. januar 1997 blive udvidet, så den omfatter alle byretter.

Med hensyn til en hurtig indsættelse af voldsdømte til afsoning er der samtidig med fremsættelsen af lovforslaget udsendt instruktioner til politiet, kriminalforsorgens anstalter og arresthuse om overholdelse af 30-dages fristen og om, at der skal udvises meget stor tilbageholdenhed med tilladelse til udsættelse med afsoningen i sager om vold. Kriminalforsorgen vil endvidere jævnligt iværksætte indberetnings-